

11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ
Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Γα ϝ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν εϝ εϝ λο γη με
νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ϝ ϝ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

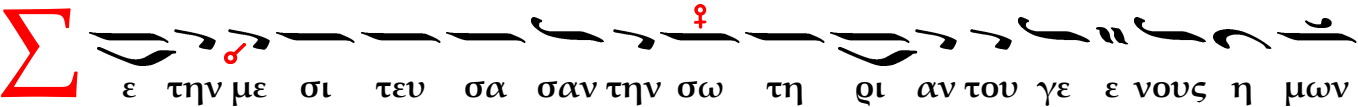
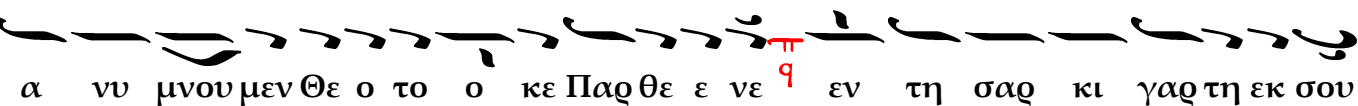
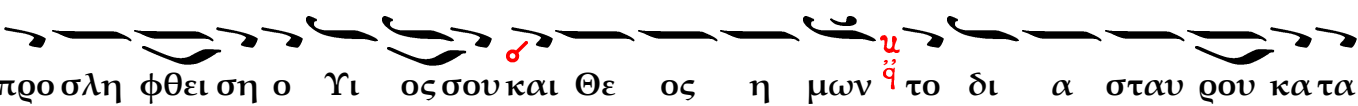
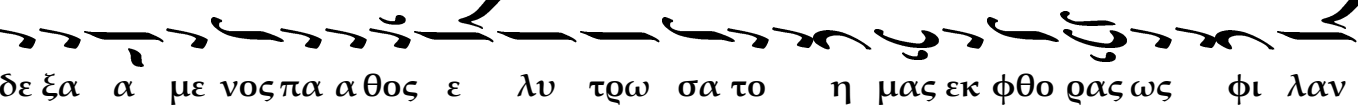
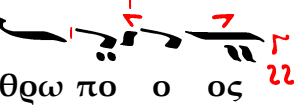
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν εϝ λο γη με νος ο ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ϝ ϝ

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ε Γα εϝ φραι νεσθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα ε πι γει ει
Γα α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι
Πα ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε
εϝ κρων ε γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας και
πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

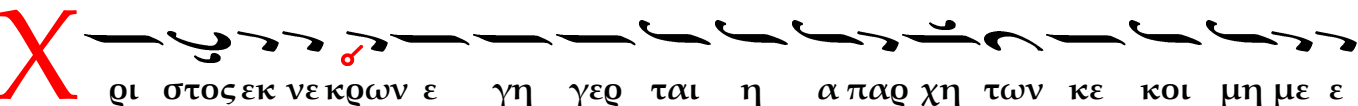
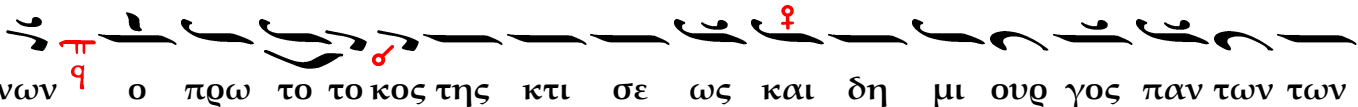
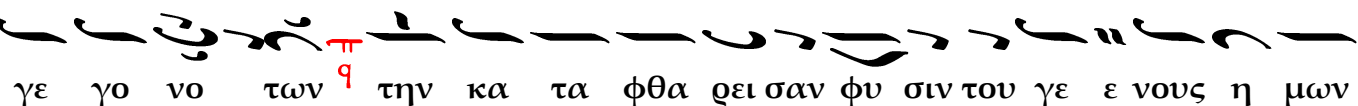
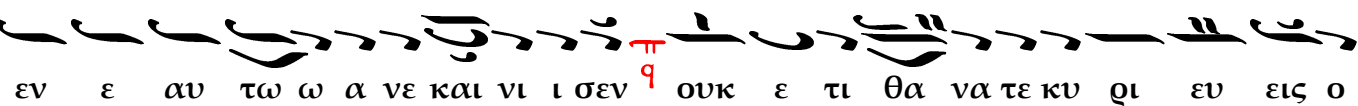
Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

 Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε ε νους η μων

 α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρθε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου

 προσλη φθει ση ο Υι ος σου και θε ος η μων το δι α σταυ ρου κατα

 δε ξα α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λαν

 θρω πο ο ος

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

 Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των κε κοι μη με ε

 νων ο πρω το το κος της κτι σε ως και δη μι ουρ γος παν των των

 γε γο νο των την κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων

 εν ε αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο

 γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα τε ε λυ υ σε

Δόξα...

 Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε το πι κρον

 του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου και τον αν θρω πον κατ αυ του

 ε νι σχυ σας της αρ χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος

 ο υ πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α

σοι ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Την ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και το υ περ λαμ
προ ον το της α γνει ει ας σου ^Δ ₂₂ ο Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α
σοι Θε ο το ο κε ^Γ ₉ ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε
πα α ξι ον ^Δ ₂₂ τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι στα μαι ^ν ₂₂
δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε η κε χα ρι τω με

νη ^Γ ₂₂

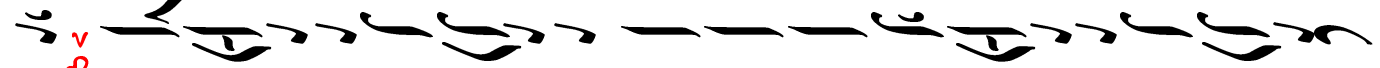
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και το ε κου σι ο
ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^Δ ₂₂ εις ε αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε
πω δυ ρε ε το ^Γ ₉ τρε μω την του σω μα το ος μη φ θα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^Δ ₂₂
βλε πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν ₂₂ δι ο και ους
κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου ^Γ ₂₂

Δόξα...

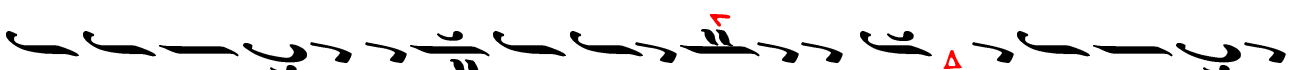
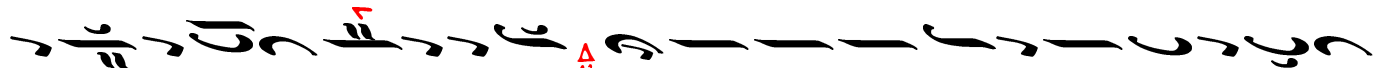
Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω σε ως και α
νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ ₂₂ θε ο λο γου μεν οι πι στοι

 α πορρητον μυ υ στη ρι ι ον ^π₉ ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α

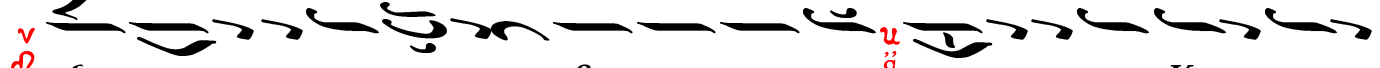
 δης ε σκυ υ λευ ται ^Δ₂ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι α αν εν δε δυ

 ται ^ν₂ δι ο και ευ χα ρι ι στω σκραυ γα ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη

 α να στα α σει ει σου ^Γ₂₂

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Τ
 ον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ₂ τον ο μο ου σι

 ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^Δ₂ εν τη γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη

 σας Θε ο μη τω ρ ^π₉ μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε

 νε ερ γει αν ^Δ₂ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε σθαι

^ν₂ δι ο και ευ χα ρι στω σ βο ω μεν σοι ^υ₉ χαι αι ρε η Κε χα ρι τω

 με νη ^Γ₂₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^λ_π Κε ρ

Ε
 υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο ο ον με τα α

 α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉
Τ
 ων α γγε λων ο δη η η μο σ ^ν₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ων

 σε ^ν₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα ^υ₉ τθ θα να τθ δε

Σω ω ω τερ²² την ι σχυν κα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ α δσ παν τας ε
λευ θε ρω ω σαν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο ον με τα α
α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω μα α θη τρι αι
κιρ να α α α τε^{u q} ο α στρα πτων εν τω τα φω Α αγ γε
λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^{u q} ι δε τε ε
υ μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε ξα
νε ε ε στη τσ μνη η μα τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο ον με τα α
α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²² προς το μνη η
μα α σθ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε επ αυ
ται μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει

πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο ον με τα α

α α δι και ω μα τα α α α σ

Μ υ ρο φο ροιγυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων ελ θ

σαι προς το μνη η μα σ Σω ω ω ω τερ ε νη χν το αγ γε

ε ε λη προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε

ε στη τ μνη η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο σκυ ν μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ τ Υι ο ο ο ον

τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι

α α α δα εν μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α γι

ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω ω ω να ας τω

ων αι ω ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ τι ι ι ι

ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε

ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες^{u q} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θει εις

Θε ος και α αν θρω πος^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη λς ι

α α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α²² Α λλη λς ι ι

α α δο ο ξα σοι ο Θε^χ ο ο ο ο ος^{u q}

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ Βα βυ λω ωνος^{u q}

κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ κυ σον Λο γε²²

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν θε οis 9 θε

ρι ου σι σταχυ ας εν χα ρα α ει ζω ι ας 22

Δ 9 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι 22 και νυν

και α ει 9 και εις τους αι ω νας τω ν αι ω ν α μ η ν 9

Α γι ω Πνευμα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως Πα τρι ι και Υι

ω ω συ να στρα α πτει 9 εν ω τα παν τα ζη και κι νει

ται 9 22

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α ρε των μα την

κο πι ω μεν 9 την δε ψυ χην σκε πον τος ου δεις η μων πο ρθει ται

αι την πο λι ν 9 22

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευμα τι υι ο ποι η τως σοι τω Χρι

στω 22 ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε ει σι 22

Δ 9 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι 22 και νυν

και α ει 9 και εις τους αι ω νας τω ν αι ω ν α μ η ν 9

Α γι ω Πνευμα τι εν θε ω ρει ται πα σα α γι ο ο της

σο φι α 9 ου σι οι πα σαν γαρ κτι ι ι σιν 9 αυ τω λα τρεν

σω μεν Θε ος γαρως Πα τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι βους βα δι
ουν ται των εν το λων φαγονται ζω η ραν γαρ πα γκαρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων σου ποι με
να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα κλαδους α γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι και νυν
και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης εξ ου χα
ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω
Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι λευ
σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με νην η τις ου σα λευ θη σε
ται

Στίχος α'. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι λευ
σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται ⁷ ²²

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

⁷ ²² Ε ⁷ ²² ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος ε βα σι λευ
σε ⁷ ²² και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου με νην ⁷ ²² η τις ου σα λευ θη σε

ται αι αι ⁷ ²²

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι - Θ

Π ⁷ ²² α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁷ ²²

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ⁷ ²² ι νε σα α τω πνο η η η ⁷ ²² πα σα τον Κυ ρι ο ο ⁷ ²²

ον ⁷ ²²

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

⁷ ²² Δ

Ε ⁷ ²² λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ^Δ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ ε ξα λει ψον το

α νο μη μα μθ^θ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας μθ^Δ και α

πο της α μαρ τι ας μθ^θ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω^Δ και η α μαρ τι
α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος^Δ

Σοι μονω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε νω πι ον σθ ε

ποι οι η σα^Δ ο πως αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σθ^Δ και νι

κη σης εν τω κρι νε σθαι σε^θ

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην^Δ και εν α μαρ τι ι αις

ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ^θ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας^Δ τα α δη λα και τα κρυ

φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι^θ

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

⁷χ^θ

Ιδθ γαρ α λη θει αν η γα α πη σας^Δ τα α δη λα και τα κρυ

γα πη η σα ας^Δ τα α δη λα και αι τα κρυ υ φι ι α

τη η η ης σο ο φι ι ι α ας σϛ ϛ ϛ ε δη λω ω ω ω σα
α α α α ας μοι οι οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο μαι πλυ νεις
με και υ περ χι ο να λευ κανθη σο μαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο συ νην α γαλ
λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο ρρε ψον το προ σω πον σϛ α πο των α μαρ τι ων μϛ
και πα σας τας α νο μι ας μϛ ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος και πνευ μα
ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μϛ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τϛ προ σω πϛ σϛ και το Πνευ μα σϛ το
α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μϛ

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου σϛ και
πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δς σς **Δ** και α σε βεις ε πι σε
ε πιστρεψς **6** σι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος **Δ** ο Θε ος της σωτη ρι ι ας
μς α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μς την δι και ο συνηνσς **6**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις **Δ** και το στο μα μς α να γ
γε λει την αι νεσινσς **6**

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δωκα αν **Δ** ο λο καυ τω
ματα ουκ ευ δο κη σεις **6**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν
τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου δε νω

σει **6**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σς την Σι ων **Δ** και
οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρς σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συνης α να φο ραν
και ο λοκαυτω ματα **6**

Τ ο τε α νοι σς σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σς μο ος χς **Δ**

και ε λε ησονμε ο Θε ος

χ

Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ υ λας ζω ο ο

δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ το ο ο πνευ μα α μς προς να ο

ον τον α γι ι ο ο ο ον σς να ον φε ρων τς σω μα τος

ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως οι κτιρ

μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ σπλα αγ χνω σς ε ε

λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι αι ω ω

ω ω νων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι ι βς Θε

ο ο το ο ο ο κε αις χραι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα

την ψυ υ χη η ην α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως

τον βι ον μς ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας ταις

σαιο̅ς̅ προ̅ς̅ βει̅ αι̅ς̅ ρυ̅ υ̅ υ̅ σαι̅ αι̅ αι̅ με̅ ^{Νη} πα̅ α̅ α̅ ση̅ η̅ς̅
α̅ κα̅ θα̅ α̅ ρ̅ σι̅ ι̅ ι̅ ι̅ α̅ς̅

Ἦχος Πά

^{Πα} ^χ Ε̅ λε̅ η̅ μον̅ ε̅ λε̅ η̅ σον̅ με̅ ο̅ Θε̅ ος̅ κα̅ τα̅ το̅ με̅
γα̅ ε̅ λε̅ ος̅ σ̅ και̅ κα̅ τα̅ το̅ πλη̅ θος̅ των̅ οικτιρ̅ μων̅ σ̅ ε̅ ^χ ξα̅ λειψον̅

το̅ α̅ νο̅ ο̅ μη̅ μα̅ α̅ α̅ μ̅

^{Νη} ^{Πα} Τα̅ πλη̅ η̅ η̅ η̅ θη̅ των̅ πε̅ πρα̅ αγ̅ με̅ νω̅ ω̅ν̅ μοι̅ δει̅ ει̅ νων̅ εν̅
νο̅ ω̅ ω̅ ω̅ν̅ ο̅ ο̅ τα̅ α̅ α̅ λα̅ α̅ς̅ τρε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ μω̅ ω̅ την̅ φο̅

βε̅ ραν̅ η̅ με̅ ρα̅ α̅ αν̅ της̅ κρι̅ ι̅ σε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ως̅ αλ̅ λα̅ θα̅ ρ̅ ρων̅ ει̅ς̅

το̅ ε̅ λε̅ ος̅ της̅ ευ̅ σπλα̅ γχνι̅ α̅ α̅ς̅ σ̅ ως̅ ο̅ Δα̅ α̅ α̅ βι̅ ι̅ ιδ̅

βο̅ ο̅ ω̅ ω̅ ω̅ σοι̅ ε̅ λε̅ η̅ σον̅ με̅ ο̅ Θε̅ ος̅ κα̅ τα̅ το̅ με̅ ε̅

γα̅ σ̅ ε̅ λε̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ς̅

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὅ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν
συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ,
οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ

μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῇ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς η'.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρόρήτου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἣ προκαθίσεις, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῇ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρά, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἧς ἀκούσω καὶ γώ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἄρρήκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ;
τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον
τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἀγνή, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ
κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ
ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο
βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη
δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ
ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ
τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ
ἔμψυχος, τοῦ αἰὲ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα,
τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ´.

Ἦχος πλ. β´. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ

προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ὦ ψυχὴ
πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ
τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες,
τετραχληλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ'
Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν
πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου,
παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί
μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου,
πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ
Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων,
πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως
γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλῇ, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι,
ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει,
προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἀχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα
Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα.
Δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ
ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον
Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται
σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ
θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ
Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς
δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ
κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων
Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου
σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς
συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις,
καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς
ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε Ϡ

Το βήμα σφρικτον και η κρισις δι και ατα ερ γα μη
 δει να αλλ αυ τος Ε λε η μον προ φθασας με δι α α σω σον
 και κο λα σε ε ως λυ υ τρωσαι ρυσαι Δε εσ πο τα της των ε ρι
 φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων σθ με στη ναι
 Κρι τα δι και ο τα τε

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και θρη νω μτας
 πρα α α ξει εις τας πο νη ρας πως α πο λο γη σο μαι τω α θα
 να τω βα σι λει ποι α δε πα ρρη σι α α τε νι σω
 τω κρι τη ο α σω τος ε γω ευσ πλα γ χνε Πα τε ρ Υι ε Μο νο γε
 νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον με

Δόξα.

Εις την κοι λα δα τς κλαυ θμω νος εις τον το πον ον δι ε ε
 θς ο ταν κα θι σης ε λε η μον ποι η η σαι δι και αν
 κρι ι σιν μη δη μο σι ευ σης μη τα κε κρυμ με ε να μη
 δε κα ται σχυ νης με ε νω πι ον τω ων Α γγε λων αλ λα φει σαι
 μη ο Θε ος και ε λε ε η σον με

Καὶ νῦν.

Ελπισ τὸ κοσμοαγαθή Θεο το κε Παρθε ε ε νε
την σην και μο νην φο βε ραν προ στα α σι αν αι τ ς ς ς
ς ς μαι σπλαγχνι σθη τι εις ευ πε ρι στα τον λα ον δυ
σω πη σον τον ε λε η μονα Θε ον ρυ σθη ναι ρας ψυ χας η μων
εκ πα σης α πει λης μονη ευ λο γη με ε ε νη η η η
η

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι
τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος
ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ
δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ
ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι,
Κριτὰ δικαιοῦσά με.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε
Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ
πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος,
ὅταν μέλλῃς καθεζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ

ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἡχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φείσάι μου, Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι

Λαιμόν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.
Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο παῖδες Μάρτυρες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Στίχοι

Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Στίχοι

Θεοδώραν Ἀνασσαν εὐσεβεστάτην,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ Ἱερομάρτυρος Βλασίου τοῦ Ἀκαρνᾶνος, τοῦ ἐν Σκλαβαίνοις τῆς Ἀκαρνανίας ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1.006ῳ καὶ τῶν συνασκησάντων καὶ συναθλησάντων αὐτῷ, δύο ἱερομονάχων καὶ τριῶν μοναχῶν.

Στίχοι

Πιστοῖς Σκλαβαίνων κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ,
Θαυμαστῶς ὁ Βλάσιος ἐπώφθη ἄρτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Σέρβος, ὁ ἐν Σοφίᾳ τῇ πόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1515ῳ, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Γεώργιος δὲ μὴ τὸ πῦρ δειλιάσας
Ἀπυρπόλητος ἐν πυρὶ διαμένει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Βσεβολόντ, πρίγκιπος τοῦ Πσκώβ ἐν Ῥωσσίᾳ.

Στίχοι

Πρῶτος ἀγιώνυμος ἐν Πσκῶφ τῇ χώρᾳ,
Βσέβολοντ πιστοὺς πρὸς Χριστὸν κατευθύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ Πριλούκι.

Στίχοι

Ἄνθρωπον εἶπω ἢ ἄγγελον καλέσω,
Τὸν Πριλούκ Δημήτριον Χριστοῦ τὸν φίλον;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει Πάργῃ μεγίστου καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος παρὰ

τῆς Ἀγίας Εἰκόνης τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Λειπαρθένου Μαρίας τῆς εὕρισκομένης νῦν ἐν τῷ
προα- στείῳ Κερκύρας Μανδουκίῳ.

Στίχοι

Φρίπτω ἐννοῶν τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα,
Ὅταν ἐπήρθη ἐκ γῆς πρὸς τὸν ἀέρα.
Ἐνδεκάτη μητέρος θεία, εἰκὼν ἀέρθη ἐν ἥρι.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου
Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν
ποιούμεθα.

Στίχοι

Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμὲ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ
δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος π̣^ω Δι - ς

ὠδὴ α'

Β ο η θος και σκεπα ςης ε γε νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν
ου τος μ8 Θε ος και δο ξα σω αυ τον Θε ος τ8 Πα τρος μ8 και υ
ψω σω αυ τον εν δο ξω ς γαρ δε δο ξα α ς αι

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ε τ ρ αν των εν το λω ων

σὺ σαλευθῇσαν τὴν καρδίαν μου ὅτι ὁ νομὸς ἁγίος ὑπά

ρχεῖς καὶ Κύριος

ὥδὴ δ'

Α κη κοινὸ πρόφητός τὴν ἐλευσίν σου Κύριε καὶ

ἐφοβήθη θὺ ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθενότητεσθαι καὶ ἀν

θρώποις δεικνυσθαι καὶ ἐλέγξαι ἀκηκόα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ

φοβήθη ἡ θύη δοξατήν σου ἀγαμέψ σου Κύριε

ὥδὴ ε'

Ε κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα ἀφελανθώπῃ φώτισον δέομαι

καὶ ὁ δὴ γήσον κάμεν τοῖς προσηγμασί σου καὶ

δίδαξόν με Σωτήρ ποιεῖν τὸ θελημα σου

ὥδὴ ς'

Ε βοήσα ἐν ὀλήκαρδίαν μου πρὸς τοὺς κτή

νομαθεὸν καὶ ἐπήκουσέ με ἕως ἀδικατωτῶν καὶ

ἀνὴρ γὰρ γενέσθω ἐκ φθορᾶς τὴν ζώνην μου

ὥδὴ ζ'

Η μαρτομὲν ἡ νομή σου μαρτὴν δὲ κησάμεν ἐνώπι

ὁ ὄν σου δὲ σὺ νετηρήσάμεν οὐδέ ἐποιήσάμεν

κα θως ε νε τει λω η μιν αλ λα μη πα ρα δω ης η μας εις
τε ε λος ο των Πα τε ρων Θε ος

ὡδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ν ζ ρ α τ ι α ι ο υ ρ α ν ω ν δ ο ξ α ζ σ ι και φ ρ ι τ τ ε ι τ α Χ ε ρ β ι μ
και τα Σε ρ α φει μ πα σα πνο η και κτι ι ι σις υ μνει τε Ευ λο
γει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τ ρς αι ω ω
να α α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ρ αν των Χ ε ρ β ι μ και εν δο ξ ο
τε ρ αν α συ γ κρι τωσ των Σε ρ α φει μ την α δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον
Λο γο ον τε κ ς σαν την ο ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ
νο ο με εν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ε ρ αν των Χ ε ρ β ι μ και εν δο ξ ο
τε ρ αν α συ γ κρι τωσ των Σε ρ α φει μ την α δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον

Λο γο ον τε κῃ σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο ο με εν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

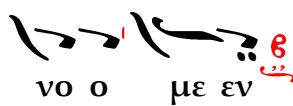
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κῃ σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο ο με εν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

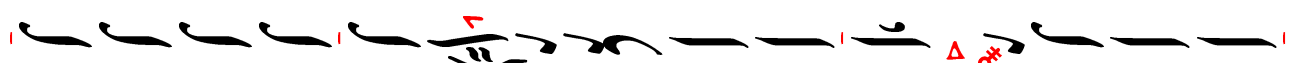
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κῃ σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο ο με εν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

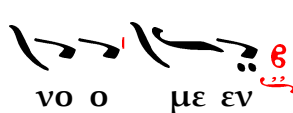
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῃ βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον

 Λο γο ον τε κᾶ σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο ο με εν

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
 τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

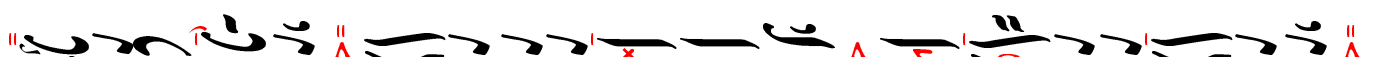
T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρᾶ βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον

 Λο γο ον τε κᾶ σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο ο με εν

ὠδὴ θ'

A

 σπο ρᾶ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ μη νευ τος μη

 τρος α νανδρᾶ ασ πορος η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νησις

 και νο ποι ει τας φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι Αι γε

 νε αι ως θε ο νυμφον Μη τε ε ε ρα ορ tho δο ξως

 με γα λυ υ νο ο ο με ε εν

A

 α σπο ρᾶ συ λλη η η ψε ως ο το κος α α

 νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η τρο ο ος α να α αν δρᾶ α

 σπο ρο ος η κυ υ η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η η

γε εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει τας φυ
υ υ σειεις δι ο σε πα α α α σαι Αι γε νε ε αι
ως θε ο νυμ φον Μη τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως
με ε γα α λυ υ νο ο με ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ ψου τε Κυ
ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο
δι ω των πο δω ων αυ τς

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖται· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρόητου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμούμενος, φρίττω Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω· Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθης, κρῖναι Χριστέ τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρόν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος· καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου; ἡμέρα γάρ θυμοῦ ἐστι, καὶ κλίβανος καίόμενος, ἐν ᾗ Κριτὴς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστω, τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου
Δεσπότη, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι Κριτά μου
δικαιότατε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου
προσβείαις.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϝ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι
ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ὧ ὧν ου
ου ρα α α νων αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι
στοι οις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τε σ οι Αγγε ε λοι οι οι α α α αυ
του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α
μεις α αυ του σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη εσ ται πα σι τοις ο ο
σι οις αυ τς

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη ρι ι ου την δυ να
α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω
θη δι η μας και ε κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ω

σαι τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν 22

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν 22
εν στε ρε

ω μα τι της δυ να με ω σ αυ τς 9

Δ ι η γη σαν το παν τα τα θ αυ μα σι α οι φυ λα κες σου ου Κυ

ρι ι ε 9 αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται ο τη τος πλη ρω σαν δω

ρων την δε ξι αν αυ των κρυ πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου 9

ην ο κο σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας 22

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν 22
κα τα το πλη

θος της με γα λω ω συ νης αυ τς 9

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να στα σε ω σ την πει

ραν ει λη φο τα 9 Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε πι το μνη

μα ηλθεν 22 ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον 22 τοις ι

μα τι οις ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα 9 τι ζη τει τε τον ζων τα

με τα των νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ρται 22 κα θως ει πε

προ α γων εν τη Γα λι λαι α 22

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗ ἡ σάλπιγξ 22
αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και

κι θα α ρα

Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι λαν θρω πε α

νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω

ρου με ε νος ι να σε πα σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να

μαρ τη τον ε λε η σον η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και

ορ γα α νω

μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τα δα κρυ α

προ σε ε φερων Κυ ρι ι ε ευ ω δι ας γαρ α ρω μα τα κα τε χου

σαι το μνη μα σου κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι

σαι σπου δα ζου ουσαι Αγ γελ ος κα θη με νος ε πι τον λι θον αυ ταις ευ

ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων

τον θα να τον γαρ πα τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων

πα σι το με γα ε ε λε ε ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις

ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α τω ω

τον Κυ ρι ι ι ον

Ε^{Πα} ν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι τη ην ω ω ω

ραν ^{Κε} ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα α αν τες γυ μνοι οι και αι

ως κα τα α κρι ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι ^{Κε} το τε ε σα α αλ πι γξ η χη σει ει

ει με ε ε γα ^{Πα} και τα θε με λι α της γης σει σθαι σον ται και

οι νε κροι εκ των μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο

ο ο ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε νη η σο

ο ο ον ται ^{Νη} και παν των τα ^Μ κρυ υ πτα ^{Πα} φα νε ρα πα ρι ι στα αν

ται αι ε νω ω πι ο ο ο ον σθ ^{Κε} και κο ο ψον ται και

κλα αυ σο ο ον ται ^{Δι} και εις το πυρ το αι ω νι ον α πε λε

ευ σο ο ο ον ται ^{Πα} οι μη δε πο τε με τα α α νο η η

σα α α αν τες και εν χα ρα και αι α α α γα α α λ λι α

α α σει ^{Δι} ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος ει

σε λευ σε ε ται εις ^{Πα} πα στα α δα α ου ρα α α νι ι ι ι ον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ἐπιλαθῶ των

πε νη ἡ των σὺ εἰς τε ε ε ε λος

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε ρα ο ταν κα

θι ση ο κρι της ε πι θρο νὺ σ φο βε ε ρσ βιβ λοι α νοι οι οι οι

γο ο ο ον ται και πρα α ξειει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και

τα ακρυυ πτα α α τσ σ σκο ο ο τς δη μο σι ε ε ε ευ ο ο

ο ον ται Αγ γελοι πε ρι τρε χσ σ σιν ε πι συ να γοντες πα

α α α αν τα α τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κσ σα

α τε βα σι λεις και αρ χοντες δσ λοι και αι ε λε ε ε ευ θε

ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι και δι και οι πλσ σι ι οι και πε

νη τες ο τι ερ χε ται αι αι Χρι ι στος ο με ε ε λλων κρι ναι

πα α α α σα αν την οι κσ με ε ε ε νην και τις υ πο στη σε

ται α πο προ σω πσ α α αυ τσ ο ταν Αγ γελοι πα ρι στα αν ται

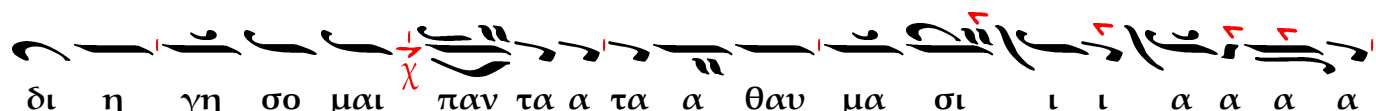
ε λεγ χο ο ον τε ε ες τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας

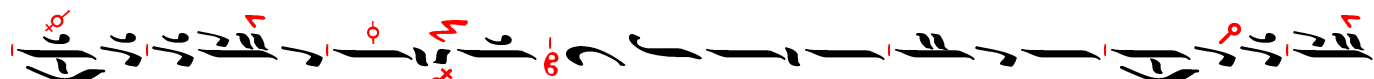
εν θυ υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και ε ε εν η με

 ε ε ε ρα ^{Κε} ω ποι α ω ρα το ο ο ο τε ^{Πα} αλ λα προ τῃ
 φθα ^{Δι}σαι το ο τε λος σπῆ δα σον κρα α ζῃ σα α ψυ υ υ χη
 ο Θε ^{Πα}ος ε πισ τρε ψον σω σο ον με ^Δως μο ο νος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος Νη ς

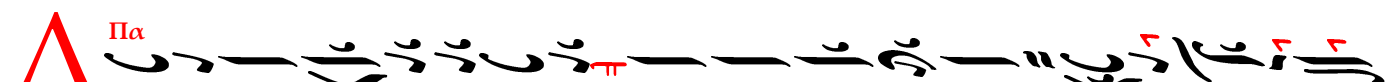
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

 δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι α α α α
 σῃ
 α ^{Νη} νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι ων γε ε ε
 νο με ε νος το ε ξῆ σι α στι κον Θε ε ου θε ω ρη η η σα ας
 ου τως ε ε ε βο ο ο ο α κρι τη ρι ον ε κα α θη
 η σε και βιβ λοι η νε ω ω ω χθη η η σαν ^{Νη} βλε πε ψυ υ
 χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις τον πλη σι ι ι ο ον σου
 μη α α α θε ε ε ε ε τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον
 α δελ φο ο ο σῃ μη κα τα α α κρι ι ι ι ι νης
 η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη κα τα κα

 ης ω σει κη η ρο ο ος ⁶αλλ α νεμ πο δι στω σ ει σα α ξει σε

 ε Χρι ι στος ^Δεις την βασι λει ει ει α αν α α αυ τδ ²²

³Ηχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα}

 ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ⁹και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α

 α τι ⁹

^{Πα}

 ρο κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ²² ^Mε αυ τδ ς α

^{Πα}

 δε ελ φοι ⁹τη βασι λι ι ι ι δι ι ι ι ^Δτω ω ω ω ω

 ω ων α α α α α α ρε ε τω ω ων ⁹ι δδ γαρ πα ρα γε

 γο ο νε ²²πλσ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι ζ ς ς ς σα ⁹

^{Κε}

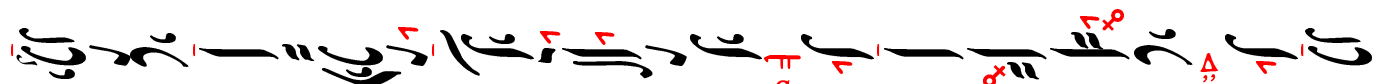
 τω ων πα α α θων ⁹κα τευ να α ζει τα οι οι οι δη η

^{Πα}

 μα α α τα ⁹και τω Δε σπο τη καταλ λατ τει τδ ς πται αι σαν

^{Πα}

 τας ²²δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ νης ⁹ταυ την υ

 πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε θα ⁹βο ω ω ων τες ^ΔΧρι στω

 ω ω τω ω ω ω Θε ω ⁹ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων ²²

^{Δι}

 α κα τα κρι τδ ς η μας ^Δδι α φυ υ υ υ υ λα α α α ξον

^{Πα}

^Δδο ξο λο γον τας σε ²²τον μο νον α να μα α α αρ τη η η

η τον

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϝ

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξ α εν υ ψι ι στοις Θε ω και

ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο

γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα ντο κρα

α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος

ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε ξι ων

του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι

η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ α θ ε κα α σ τ η ν η με ρ αν ευ λο γ η σ ω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι
ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
α αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χ θ η η ν αι η μας

Ε υ λο γ η τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων η
μων και αι νε το ον και δε δοξα σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις
τους αι ω ω νας α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γ η τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα
τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γ η τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα
α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γ η η ε γεν ν η η θ ης η μιν εν γε νε α και
γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χην

μου ο τι ημαρτον σοι

Κυρι ε προς σε κα τε εφυγον δι δα ξον με του ποι ειν το θε

λημα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πηγη ζω η ης εν τω φω τι σου ο ψο ο μεθα

φως

Πα ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι ι Σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε ησονη μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Αγι ος α θα να τος ε λε ησονη μας

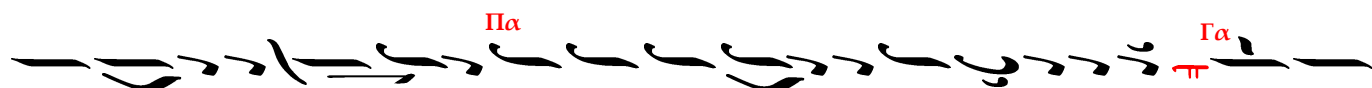
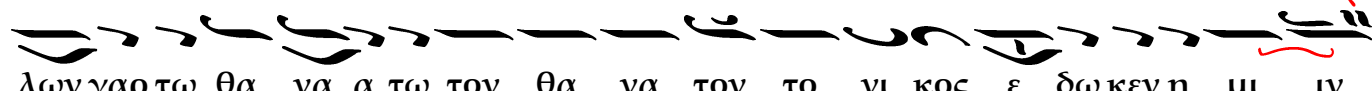
Ἀισματικὸν.

Ααγι οος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι οος Ι ι σχυ

υ υ υ ρο ος Α γι ος Α θα α να α α α το ος ε λε

η η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α α α α ας

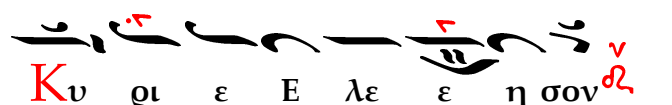
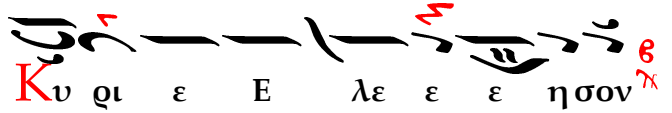
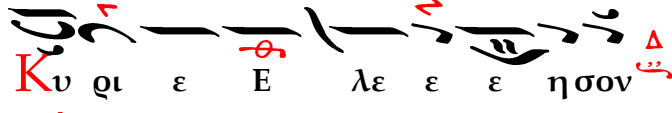
Ση με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν α σω μεν τω α

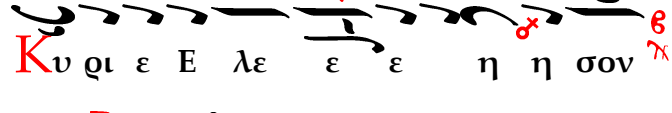

 να στα ντιεκ τα αφου και αρ χη γω ω της ζω ης η ημων ^{Γα}κα θε

 λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν

 και το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Nη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

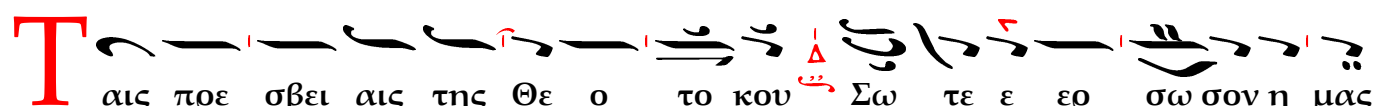
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

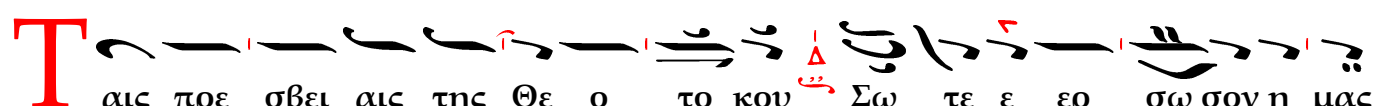
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι -θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

 Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

 Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω σον η μα
α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας εκ νε κρων
ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας εκ νε κρων
ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας εκ νε κρων
 ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας εκ νε κρων
 ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α θα να τος υ
 πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
 ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α
 ει παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω
 θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα
 τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς

τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα ε πι γει ει
^{Γα} α^π₉ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του^u₉ ο Κυ ρι
ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον θα α να α τον^π₉ πρω το το κος των νε
κρων ε γε νε το^u₉ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^u₉ και
πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος^Γ₂₂

τὸ τέλος: το με γα ε λε ο ο ο ος^Γ₂₂

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

ᾠχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν^Δ και προ σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω
ω ω⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου^Δ ο α να στα α α ας εκ
νε κρω ω ω ω⁷ ων^Δ

ὁ β' χορός:
ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α^Δ

ᾠχος Γα φ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθωτα ε πι γει ει
^{Πα}

^{Γα}
 α ⁹ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του ⁹ ο Κυ ρι
^{Πα}
 ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον θα α να α τον ^{Γα} ⁹ πρω το το κος των νε
⁹
 κρων ε γε νε το ⁹ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ⁹ και
⁹
 πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ²²

Ἦχος ^π ²² Γα ρ

Α ⁹ γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι ⁹ ε πι σκε
⁹
 ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε ⁹ δω
⁹
 ρε α αν δο ο τε η μιν ⁹

Κοντάκιον

Τῇ Κυριακῇ τῆς Απόκρεω. Κοντάκιον ἦχος ⁴ Πα ρ

Ο ⁹ ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο ξης ⁹ και τρε μῃ
⁹
 σι τα συμ παν τα ⁹ πο τα μος δε τῷ πυ ρος προ τῷ βη μα τος ε ελ
⁹
 κει ⁹ και βι ι βλοι α νοι γον ται ⁹ και τα κρυ πτα δη μο σι ευ
⁹
 ον ⁹ ται ⁹ το τε ρυ σαι αι με εκ τῷ πυ ρος τῷ α σβε ε στῷ ⁹ και α
⁹
 ξι ω σον εκ δε ξι ων σῃ με στη η ναι ⁹ κρι τα δικαι ω ω τα α τε
⁹
 ε ε ε ⁹

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

(Α΄ Κορ. η΄ 8-13, θ΄ 1-3).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Προκείμενον. ᾠχος βαρύς. (Ψαλμός ρμζ΄).

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ΄ 1)

ᾠχος ρϛ Γα ϕ

Μ ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λ η η ι σ χ υς α υ τ ε

και της συ νε σε ως α υ τ ε ουκ ε σ ι ν α ρ ι θ μ ος

Α ι ν ει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γ α θ ο ν ψ α λ μ ος τ ω Θε

ω η μων η δ υ ν θ ει η αι αι νε ε σ ις

Μ ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λ η η ι σ χ υς α υ τ ε

και της συ νε σε ως α υ τ ε ουκ ε σ ι ν α ρ ι θ μ ος

Ε υ δο κ ει Κυ ρι ος ε πι τοις φο β ε με νοις α υ τον και εν

πα σι τοις ε λ πι ζ ο σ ι ν ε πι το ε λε ος α υ τ ε

Μ ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λ η η ι σ χ υς α υ τ ε

και της συ νε σε ως α υ τ ε ουκ ε σ ι ν α ρ ι θ μ ο ο ο ος

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ,

ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Απόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Απόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. **Ψαλμὸς 134'.**

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

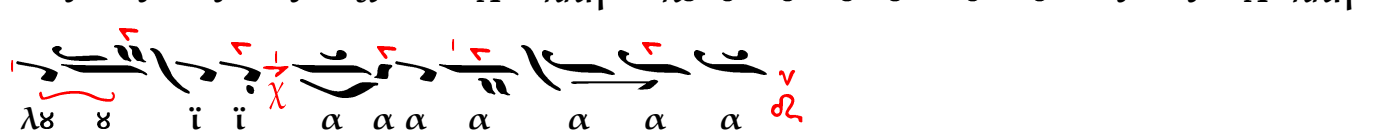
Α λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ς A α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ς A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη
λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ς

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω α λα λα ξω
μεν τω Θε ω τω σω τη η η η ρι η η η μων

Α λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ς A α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ς A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη
λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ς

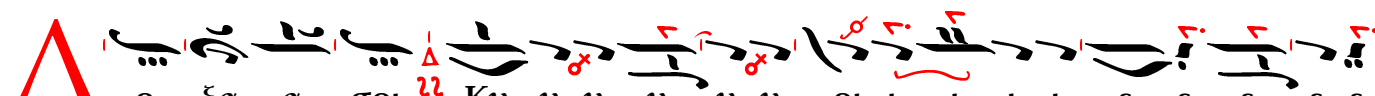
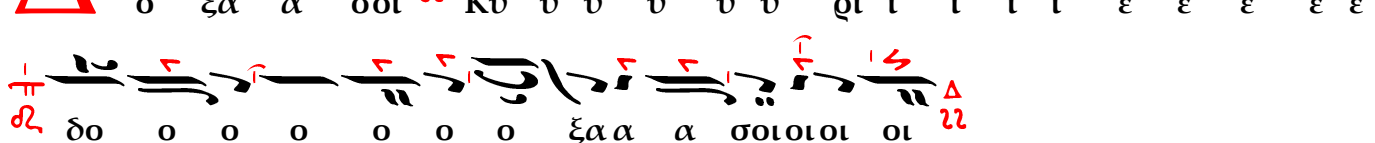
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τς εν ε ξο μο λο γη σει
και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω μεν α αυ τω

Α λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ς A α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ

 ï ï ï ï α ^δ A λλη λ8 8 8 8 8 8 ï ï A λλη

 λ8 8 ï ï α α α α α α α ^δ

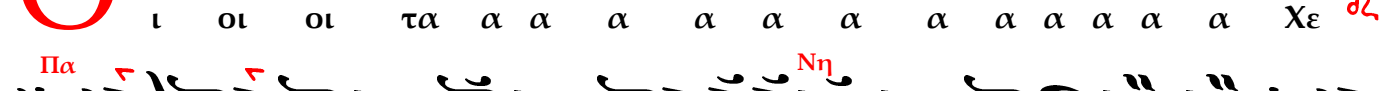
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

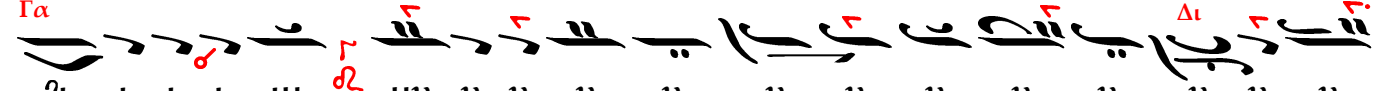
Ἦχος ὕ Δι ^σ

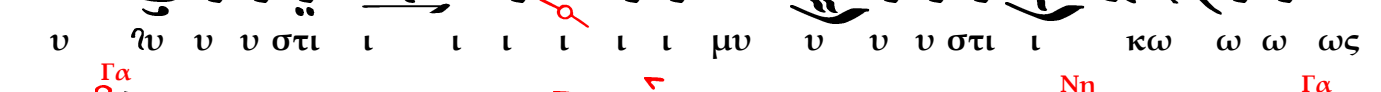

 Δ ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε

^δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α α σοι ο ι ο ι ^Δ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

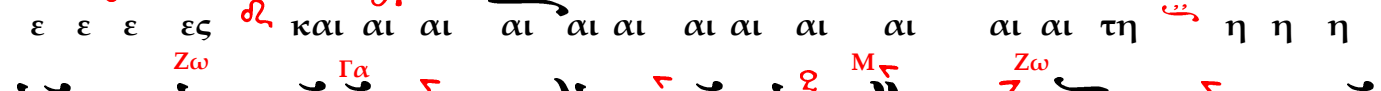
Ἦχος ὕ Γα ρ

 Ο ι οι οι τα α α α α α α α α α α α Χε ^δ

^{Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι

^{Γα} η ι ι ι ι μ ^δ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ η υ υ στι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ υ στι ι κω ω ω ως

^{Γα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ζο ο ν τε ε ε ε

 ε ε ε ες ^δ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ^ν η η η

 λη η η η η η η η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι

 οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ηω ω ω ω ^δ τρι α α α α

 α α α α α α α ^δ τρι α α α α α α α α α

51

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Γ ₂₂

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^u _{7x}

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^u _{7x}

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^Γ ₂₂

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ε ^Γ ₂₂

Π α ρα σχ8 Κυ υ υ υ ρι ε ^u _{7x}

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε ^u _{7x}

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε ^u _{7x}

Π α ρα α α σχ8 Κυ υ υ ρι ε ^Δ ₉

Π α ρα σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε ^Γ ₂₂

Σ οι Κυ ρι ι ε ^Γ ₂₂

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σ8 ^Γ ₂₂

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ μα ^u _{7x} Τρι α

δα ο μο 8 8 σι ο ον και α χω ω ρι ι ι στον ^Γ ₂₂

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τϛ πνευ μα το ο ος σϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαββα ωθ πλη η

ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σϛ Ω σαν

να εν τοις υ ψι ι ι ϛοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν να α α εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ϛοις

Α α α μη η η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο γ ϛ ϛ ϛ με

ε ε εν σοι ευ χα ρι ϛ ϛ ϛ με εν Κυ υ ρι ε και δε

ο με θα α α σϛ ϛ ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου, α' Ἰουλίου ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

Ἄξιον ἔστί, παρ' ἑμοῦ Ἰωάννου,

Ἦχος Γα ς

A ξι ι ον ε ε σιν ω ω α λη η θω ω ω ω ως μα κα
α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον
την α α ει μα α κα α α ρι ι ι ι ζο ον και Πα
να α μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε ε ε
ρα α τθ Θε ς ς ς η η η μων την τι ι μι ω ω τε
ε ε ραν τω ων Χε ρθ ς βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο
τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω ω ως
τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α α φθο ο ο ρως
Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο γο ον τε κθ ς ς σαν την ο
ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον σε ε
ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου ,αϞϚη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ιζ Γα ϕ

A ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως α λη η
η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε ε τη ην Θε ε ο το

ο ο ο κον την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να
 μω ω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε
 ς ς ς ς ς η η η η μων την τι ι μι ι ω τε ε ε
 ε ραν τω ων Χε ε ρς ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
 συγκρι ι ι ι τω στω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ την
 α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε
 ε ε κς ς ς ς σαν την ον τω σ Θε ο ο το ο ο κο ον σε με
 γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὕψ Γα ς

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει χει ει ει ει γει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

σας η μας των α γι ων σ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη
 ρη σον η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η με εραν
 με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ A λλη λδ ι α A
 λλη λδ ι α A λλη λδ ι α α α

Ἦχος Δι

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με νον α πο τδ
 νυν και ε ως τδ αι ω ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ε ι η ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο
 ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νο ο ος